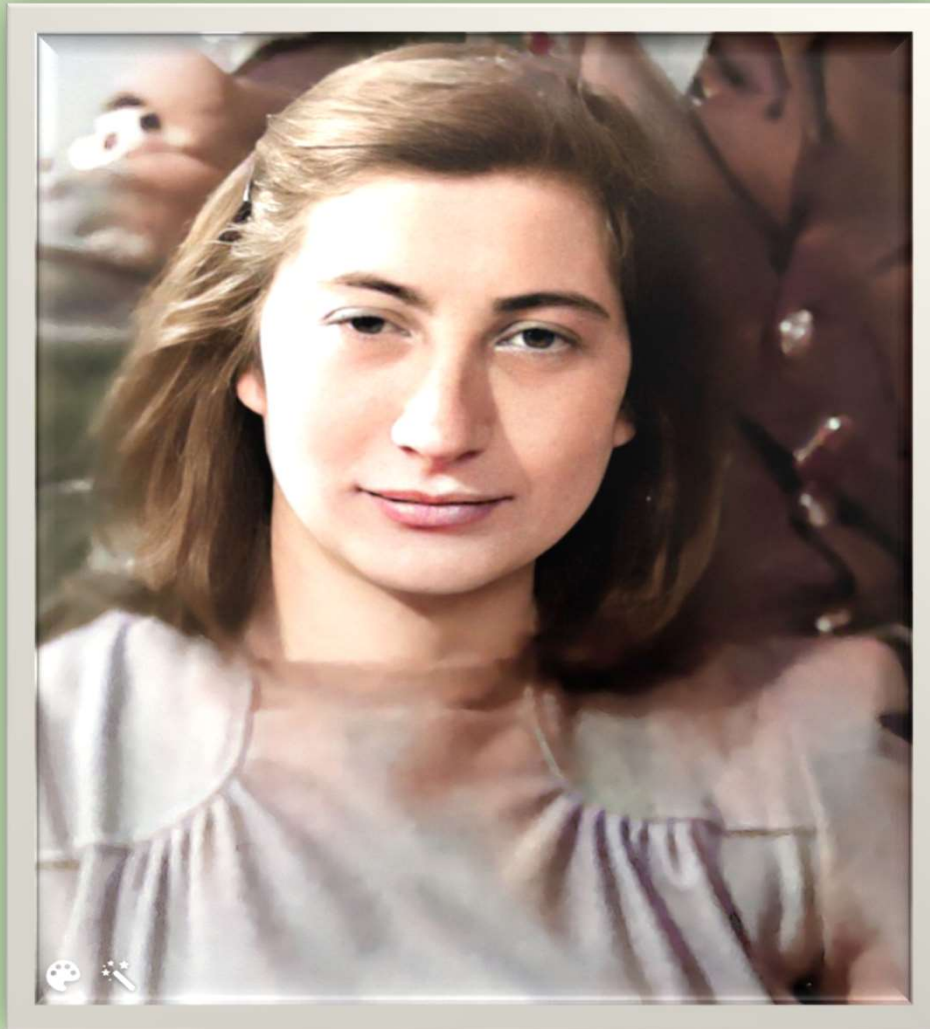

מאי (אביבה) אבן-פז לבית גנטר - סיפור חייה

מאי נולדה בלונדון, אנגליה ב - 2 לספטמבר 1922 בשבת, ט' באלול תרפ"ב.
נפטרה בירושלים ב - 30 ליולי 1998 ביום ה', ז' באב תשנ"ח

אמי מאי נולדה ב - East End ברחוב סידני בלונדון. רובע עני למדי. הבית היה מסורתי במידה: אכלו אוכל כשר, חגגו רק את החגים היהודיים אך נהגו לנסוע בשבת. בבית שרר מחסור, גם מחסור באוכל, אך הוריה של מאי היו חובבי ספרים, תיאטרון ומוזיאונים, חיבה שהעבירו לבנותיהם וככל שיכלו דאגו לכך שתמיד יהיו ספרים בבית, תמיד יבקרו בתערוכות ואם אפשר לעיתים ללכת לתיאטרון - מה טוב. רק כאשר אביה של מאי שהיה חייט עני, נפגע בתאונה - נדרס ע"י מרכבה רתומה לסוסים וקיבל על כך פיצויים, הסתמנה מעט יותר רווחה כלכלית. מאי הצטיינה מאד בלימודיה וזכתה במלגה ללימודים באוניברסיטה אך הוריה הטילו על כך וטו. לטעמם היו באוניברסיטה יותר מדי צלבים...

למאי היו שתי חברות טובות מאד: לואי (נתן) ודבי (חצור) שהיו חברות נלהבות בתנועת "הבונים" ומאי הלכה בעקבותיהן והצטרפה להכשרה ב – Gorsey Leaze די למורת רוחם שך הוריה.

מאמר שכתבה בעיתון התנועה
משך את תשומת ליבו
של אבי צבי,
מסניף התנועה בעיר לידס.

החלה ביניהם התכתבות ענפה
שבהמשך הובילה אותם
אל החופה.

כאשר גויס אבי, שהיה רופא
ונשלח להיות רופא צבאי
בחזית היפנית במזרח הרחוק
(מלזיה, מיאנמר והודו)
היתה אמי בהריון מתקדם,
כחודש לפני הלידה.

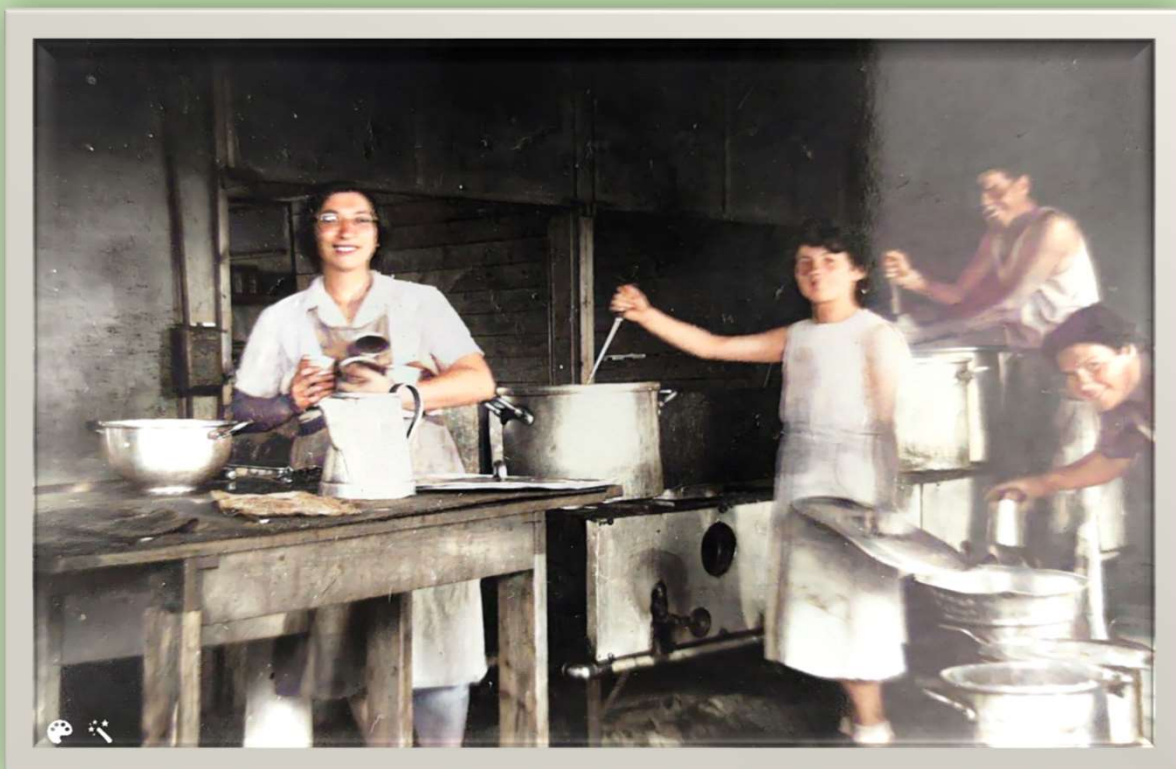
בהכשרה לא עודדו לידת ילדים בשלב זה וראשי ההכשרה – סוניה ומוגי מרגוליס, שכנעו את אמי לבלוע כמויות גדולות של כינין שהאמינו אז שיגרום להפלה ספונטנית (לא עזר. נולדתי אני, שושי).

היו כבר שני ילדים בהכשרה: דובי מרגוליס בנם של סוניה ומוגי (מכפר בלום) ודוד אלמן של נטע ומיק אלמן.

לאחר הלידה חשה מאי בדידות גדולה וקושי נפשי רב בתוך הסיטואציה החדשה ותמיד ציינה שמי שתמכה בה, עודדה ועזרה לה רבות הייתה בטי עדר או בשפתה של אמי: בטי פיינקוכן. אמי מאד אהבה אותה ומעולם לא שכחה כמה עזרה לה.

רוב חברי הגרעין עלו ארצה אך אמי העדיפה לחכות לשחרורו של אבי מהצבא ולעלות לארץ כמשפחה.

מאי עבדה במטבח ואהבה מאד את עבודתה שם ואת חיי הקיבוץ בכלל.

בשנת 1958 עזבה מאי את הקיבוץ לירושלים, בעקבות בעלה, והסתגלה היטב לשינויים בחייה. עבדה באגף העתיקות במוזיאון ישראל, מקום אותו אהבה מאוד, את העובדים ואת העבודה כאחד והחלה להתעניין מאוד בארכיאולוגיה.

היה לה גם חוג חברות טובות ובמטרה לשפר את העברית שלה הצטרפה גם לחוג תיאטרון דובר עברית.

בגיל צעיר יחסית התדרדר מאד מצבה הבריאותי ולאחר מספר ניסיונות נוכחה שלא תוכל לשוב לעבודתה.

כך יצא שהחלה לעבוד מהבית כמבקרת ספרים של הג'רוסלם פוסט ובכך עשתה למעשה את שהכי אהבה: לקרוא ולכתוב.
(את עבודות הבית לא אהבה וזה בלשון המעטה).

תמיד הפליא אותה שקיבלה שכר על ה"הובי" שלה.

בכפר הנשיא נולדו למאי ולצבי עוד שני בנים: יוסי ואלון.

